

A Régiók Európai Bizottsága véleménye – Fenntartható Európa 2030-ra: Az ENSZ fenntartható fejlődési céljai, az ökológiai átállás és az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás nyomán követése

(2020/C 39/06)

Előadó: Sirpa Hertell (FI/EPP), Espoo képviselő-testületének tagja
Referenciadokumentum: Vitaanyag: „Fenntartható Európa 2030-ra” (COM(2019) 22 final)

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

Fenntartható Európa 2030-ra – Nincs „B bolygó”

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

1. felhívja a figyelmet a fenntartható fejlődés jelentőségéről szóló tanácsi következtetésekre ⁽¹⁾ és saját rendületlen törekvésére, hogy továbbra is vezető szerepet töltsön be a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtásában, melyet átfogó prioritásnak tekint az uniós polgárok és jóllétük szolgálatában, illetve kulcsfontosságú elemnek abban a tekintetben, hogy helyreállítsa és erősítse az EU hitelességét Európa és a világ szemében;
2. örömmel látja, hogy új lendületet kapott az ambiciózus uniós éghajlat-politikáról szóló vita, és üdvözli az Ursula von der Leyen megválasztott európai bizottsági elnök által beharangozott „európai zöld megállapodást”, amely ambiciózusabb uniós célokat tartalmaz 2030-ra. Arra kéri az új Európai Bizottságot, hogy a fenntarthatóságot és az éghajlat-politikát szolgáló intézkedéseknél valódi partnerként tekintsen a helyi és regionális önkormányzatokra, amikor kidolgozza a zöld megállapodást és benne a 2050-es klímasemlegességi célokat;
3. fontosnak tartja, hogy „Fenntartható Európa 2030-ra” címmel új európai stratégiát határozzunk meg, amely hosszú távra megalapozza Európa jövőjét. Európa már most élen jár a fenntarthatóságban, de összetett globális kihívásokkal kell szembenéznie, amelyeket az Európai Uniónak kezelnie kell. Az RB meggyőződése, hogy egy fenntartható Európai Unió megvalósítása, ideértve a klímasemlegesség 2050-ig történő elérésének célját is, olyan alapvető változásokat követel meg, amelyeket az összes kormányzati szint és társadalmi réteg közös erőfeszítéseinek segítségével kell megvalósítani;
4. hangsúlyozza, hogy fenntartható és ellenállóképes jövőnk a következő fő szakpolitikai pillérekre kell építeni: a körforgásos gazdaságra való határozott átállás, ideértve a toxikus anyagoktól mentes anyagciklusokat, határozott elkötelezettség a klímasemlegesség elérésére, az éghajlatváltozás kezelése, a természeti örökség, a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme, a mezőgazdasági és élelmezési rendszerek fenntarthatósága, koherens és következetes agrár-, környezetvédelmi és éghajlat-politikák, továbbá biztonságos és fenntartható karbonszegény energia-, építési és mobilitási ágazat. Ez az átállás a becslések szerint világszerte több mint 200 millió új munkahelyet teremthet, és értéke 2030-ra meghaladhatja a 4 billió eurót;
5. felhívja a figyelmet, hogy a fenntartható és ellenállóképes Európa 2030-ra történő megteremtésében fontos szerepet töltenek be az emberek, az új technológiák, termékek, szolgáltatások és üzleti modellek, illetve a vállalkozások támogatása, a köz- és magánfinanszírozás – és az Európai Bizottság által meghatározott összes „horizontális” eszköz;
6. megerősíti az RB ajánlásait a fenntartható Európa 2030-ra történő megvalósítását célzó hosszú távú uniós stratégiáról ⁽²⁾ és az Európai Bizottság javaslatait a jogállamiság megerősítéséről, a jobb uniós kormányzásról, a fenntartható fejlődési szempontú szakpolitikai koherencia fokozásáról, valamint a minőségi jogalkotásra irányuló megközelítésnek a fenntarthatósággal való összekapcsolásáról;
7. egyértelműsíti, hogy a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend öt pillért tartalmaz (béke, bolygó, emberek, jólét és partnerség), de ez a vélemény a „bolygó” pillérre összpontosít, és azt a stratégiai elképzelést ismerteti, amely lehetővé teszi, hogy az európai városok és régiók 2030-ra fenntarthatóvá váljanak;

⁽¹⁾ Mindegyre fenntarthatóbb Unió 2030-ra – A Tanács következtetései (2019.4.9.).

⁽²⁾ COR-2019-00239, Fenntartható fejlesztési célok: a fenntartható Európa 2030-ra történő megvalósítását célzó hosszú távú uniós stratégia alapja, ECON-VI/044, előadó: Arnoldas Abramavičius (LT/EPP) (HL C 404., 2019.11.29., 16. o.).

Fenntartható Európa 2030-ra: A városok és régiók útja

8. üdvözlözi az erőforrás-hatékony, karbonszegény, klímasemleges és biológiai sokféleséggel rendelkező gazdaságra való átállást, és hangsúlyozza, hogy sürgősen lépéseket kell tenni, és ezekbe valamennyi szinten be kell vonni a kormányzatokat, a gazdasági szereplőket, az egyetemeket, a kutatóközpontokat, a civil társadalmat és a polgárokat;
9. kéri az összes döntéshozót – a kormányzás minden szintjén –, hogy ismerjék el: a célkitűzések teljesítésében a saját hatásköreiken belül aktív és sokszor innovatív szerepet játszanak a helyi és regionális önkormányzatok, amelyek frontvonalban vannak és a fenntartható fejlődési célok európai végrehajtásának 65 %-áért felelősek;
10. egyetért azzal, hogy a fenntartható fejlődési célokat nem lehet kizárólag felülről lefelé irányuló megközelítéssel elérni és végrehajtani, és mindenekelőtt alulról felfelé épülő tevékenységekre van szükség – minden régiót, várost és polgárt fel kell venni a változás aktív előmozdítói közé;
11. emlékeztet arra, hogy a fenntartható fejlődési célok egész Európában történő végrehajtásához átfogó és szisztematikus megközelítésre van szükség a fenntartható fejlődési célok különböző dimenziói közötti szakpolitikai koherencia biztosításához. Hangsúlyozza, hogy minden fenntartható fejlődési cél kölcsönösen összefügg egymással és horizontális, és hogy a fenntartható fejlődés négy (azaz gazdasági, ökológiai, társadalmi és kulturális) dimenziója szorosan kapcsolódik egymáshoz, és körültekintő egyensúly kialakítását követeli meg;
12. kiemeli, hogy a 17 fenntartható fejlődési cél közül hetet ⁽³⁾ kapcsolatba lehet hozni az ökológiai és éghajlat-politikai átállással. Megjegyzi ebben a kontextusban, hogy a *fenntartható városokkal és közösségekkel* kapcsolatos 11. cél közvetlenül a helyi és regionális önkormányzatoknak szól, és egy sor olyan fontos célkitűzést tartalmaz, amelyek politikai fellépést és többszintű kormányzást követelnek meg;
13. rámutat, hogy a városok számlájára írható az üvegházhatású gázok világszerte történő kibocsátásnak 70 %-a, ugyanakkor a helyi önkormányzatok felelősek az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésére irányuló intézkedések több mint 70 %-áért és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó fellépések akár 90 %-áért;
14. rámutat, hogy a régiók és városok vezető szerepet töltenek be az éghajlat-politikában. Szükségesnek tartja a többszintű együttműködést és a nagyobb mértékű decentralizációt, és kéri, hogy az EU hivatalosan ismerje el a helyi és regionális önkormányzatok aktív szerepét az éghajlatváltozás mérséklésére és kiigazítására szolgáló politikák és rendelkezések kidolgozásában; ezért újfent megerősíti azt a tagállamokhoz intézett kérését, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat teljes mértékben vonják be a tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveinek (NECP-k) kidolgozásába;
15. hangsúlyozza, hogy az éghajlat-, energia- és környezetvédelmi politikák keretében tartozó, fenntartható fejlődéssel kapcsolatos fellépések helyi szintre történő adaptálása és területi dimenziójuk erősítése elengedhetetlen a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrend céljainak megvalósításához. Ezért sürgeti, hogy tovább erősítsék az európai partnerségeket ⁽⁴⁾, a városokból és régiókból álló hálózatokat ⁽⁵⁾ – amilyen például az Under2 Coalition –, valamint a határokon átnyúló együttműködést ⁽⁶⁾ és platformokat a közös stratégiák kidolgozása, a fellépések koordinálása, hatékonyabb stratégiák végrehajtása és az erőforrások összevonása érdekében, különösen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás mérséklése, a környezetvédelmi fellépések és a biológiai sokféleség megőrzése terén;

Fenntartható Európa 2030-ra: körforgásos, karbonszegény, klímasemleges és biológiai sokféleséggel rendelkező gazdaság

16. kéri, hogy az uniós éghajlatváltozási politika holisztikus szemléletű legyen és szisztematikus megközelítésre alapuljon – megjegyzi, hogy az eddigi uniós szakpolitikák gyakran széttagoltak a különböző szektorok és a városi és a vidéki területek között, illetve különböző kategóriák szerint, amilyen például az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS), az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren kívüli ágazat (nem ETS-ágazat), a földhasználat, a földhasználat változása és az erdőgazdálkodás (LULUCF); arra ösztönzi a régiókat és a városokat, hogy legyenek az új rendszerszintű modellre való fokozatos átállás motorjai, és még 2030 előtt kísérletezzenek ki új átfogóbb megoldásokat;;
17. támogatja az Európai Parlamentnek azt a felhívását, hogy a tagállamok alkalmazzanak megfelelő szakpolitikákat és finanszírozási forrásokat a kibocsátások hatékony csökkentése érdekében; rámutat arra, hogy a vonatkozó alapokból származó uniós kiadások adott esetben további támogatást biztosíthatnának ⁽⁷⁾;

⁽³⁾ Biztonságos, megfizethető, hozzáférhető és fenntartható közlekedés; a katasztrófakockázatnak, levegő- és vízszennyezésnek való kitettséghez köthető halálozások számának jelentős csökkentése; továbbá a polgárok döntéshozatalban való részvételének javítására vonatkozó horizontális célok; stratégiák kidolgozása az integrált város- és vidékfejlesztés és társadalmi integráció vonatkozásában, a kulturális örökség védelme és a városok egy főre számított környezeti hatásának csökkentése.

⁽⁴⁾ Néhány példa: az EIT éghajlattal foglalkozó tudományos és innovációs társulása (TIT), az európai innovációs partnerségek, az energetikai platform, az uniós városfejlesztési menetrend szerinti partnerségek és a Polgármesterek Klíma- és Energiaügyi Szövetsége.

⁽⁵⁾ Néhány példa: ERRIN, Eurocities és a Polgármesterek Szövetsége.

⁽⁶⁾ Néhány példa: az Alpok és Pireneusok határokon átnyúló éghajlatváltozási megfigyelőközpontjai és különösen az európai területi társulások (ETT).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament 2019. március 14-i állásfoglalása az éghajlatváltozásról: európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról a Párizsi Megállapodással összhangban (2019/2582(RSP))(a Hivatalos Lapban még nem jelent meg).

18. megfelelő piaci mechanizmusok ötvözetének kidolgozását, illetve a tagállamok és a regionális és helyi önkormányzatok szintjén az adózás, a támogató intézkedések, a törvényi előírások és az állami kötelezettségvállalások módosítását kéri a nem ETS-ágazatra irányuló, éghajlatváltozással kapcsolatos beruházások vonzása érdekében, hogy költséghatékony módon lehessen csökkenteni a kibocsátást. Ezzel összhangban érdeklődéssel várja az Ursula von der Leyen megválasztott európai bizottsági elnök által beharangozott javaslatokat egy európai zöld megállapodásra és egy európai klímabankra vonatkozóan;
19. meggyőződése, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer mellett a fosszilis tüzelőanyagok közvetlen és közvetett támogatásának (lásd például a repülőgép-üzemanyagok jelenlegi adómentességét) fokozatos megszüntetésére irányuló hatékony intézkedésekre is szükség van a megújuló energiák egyenlő versenyfeltételeinek megteremtéséhez, a viselkedésbeli változások ösztönzéséhez és az igazságos átmenet támogatásához szükséges források előteremtéséhez. Ezzel összhangban üdvözlzi az Ursula von der Leyen megválasztott európai bizottsági elnök által a szén-dioxid-árzásról és a határokon alkalmazott szénvámokról indított vitát;
20. erős piaci alapú ösztönzőket javasol új szénelnyelők és a nagy szénlábnyomú anyagokat kis szénlábnyomú anyagokkal fenntartható módon helyettesítő anyagok kifejlesztése érdekében, valamint sürgeti, hogy további erőfeszítéseket tegyenek a kutatás és fejlesztés támogatására a szén-dioxid-kibocsátást csökkentő új technológiák és mérési módszerek továbbfejlesztése érdekében;
21. kéri, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület 1,5 °C-os célkitűzésével összhangban egy megvalósítható szintre szigorítsák az uniós éghajlat-politikai célokat; javasolja, hogy hozzanak létre egy szénköltségvetést, illetve vezessenek be egyéb mechanizmusokat a további üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésére, valamint vizsgálják felül a 2030-as és 2040-es célokat, és hangolják őket össze a 2050-ig megvalósítandó nettó nulla célkitűzéssel. Hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a társadalmi méltányosságot és a tagállamok versenyképességét, valamint a nemzetközi együttműködést;
22. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy az RB-vel együttműködve kezdeményezzen a finn uniós elnökség alatt tanulmányt arról, hogy miként lehetne egy átfogóbb, rendszerszintű megoldást kidolgozni és bevezetni a 2030 utáni időszakra;
23. arra ösztönzi a régiókat és a városokat, hogy legyenek az új rendszerszintű modellre való fokozatos átállás motorjai, és még 2030 előtt kísérletezzenek ki új megoldásokat;
24. megjegyzi, hogy az eredményesség és az éghajlat-politikai fellépések költséghatékonyasága kell, hogy legyenek a vezérelvek, ha arról van szó, hogy egy átfogóbb rendszerszintű megoldást dolgozunk ki az EU számára, ideértve az olyan intézkedéseket is, mint például a kibocsátáskereskedelmi rendszer kiterjesztése és megerősítése és ezzel párhuzamosan a rendszer élet-tartamának és kiszámíthatóságának javítása;
25. rámutat arra, hogy a fenntartható fejlődési célok és éghajlat-politikai célok megvalósításához a tiszta megoldásokra irányuló beruházások jelentős növelésére lesz szükség. Ha például azt szeretnénk, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátások 2050-ra előírt csökkentése meghaladja a 90 %-ot, akkor az éves tiszta beruházásnak több mint háromszorosára kellene emelkednie a jelenlegi szinthez képest;
26. javasolja, hogy az éghajlatváltozás hatásainak mérséklése érdekében bővítsék ki és erősítsék meg a kibocsátáskereskedelmi rendszert. Fontosnak tartja azonban, hogy a költség és a haszon közötti egyensúly legyen a vezérelv;
27. hangsúlyozza, hogy az európai helyi és regionális önkormányzatok, valamint a polgárok – olyan kezdeményezések révén, mint a Polgármesterek Globális Éghajlat- és Energiaügyi Szövetsége és az ENSZ fenntartható fejlődési célokkal kapcsolatban kidolgozott, 25 + 5 városra kiterjedő vezetői platformja – fontos és befolyásos szerepet töltenek be globális szinten. Ezek a kezdeményezések ugyanis ösztönzik a bevált gyakorlatok cseréjét a fenntartható fejlődési célok helyi szintű végrehajtásának biztosítása érdekében;
28. hangsúlyozza, hogy a helyi szereplők és polgárok vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy felhívják a figyelmet az éghajlatváltozásra, és küzdjenek is ellene; kiemeli emellett, hogy a helyi és regionális önkormányzatok feladatkörébe tartozik, hogy intézkedéseket tegyenek annak érdekében, hogy a polgárok a fenntartható fejlődési célokkal összhangban élhessenek, de az is, hogy támogassák a polgárok olyan irányú mobilizálását, hogy cselekedjenek a célok elérése érdekében;
29. vállalja, hogy a helyi és regionális önkormányzatok szócsove lesz a soron következő nemzetközi fórumokon, amint azt az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó UNFCCC COP25 ülésen és az ENSZ Biológiai Sokféleség Egyezmény Részes Felel Konferenciájának a biológiai sokféleség témájában rendezett 15. ülésén (CBD COP 15) is rögzítették, és egy olyan ambiciózus, határidőhöz kötött és tudományos alapokon nyugvó, biológiai sokféleséggel kapcsolatos 2020 utáni globális keret mellett száll síkra, amelyet összehangoltak a fenntartható fejlődési célokkal. Sürgeti a konferencián részt vevő feleket, hogy alkalmazzák a többszintű kormányzás megközelítését, amely hivatalosan bevonja a helyi és regionális önkormányzatokat a tervezésbe, a végrehajtásba, valamint a nyomon követés, jelentés és ellenőrzés folyamataiba. Megismétli azt a kérését, hogy dolgozzanak ki átfogó stratégiákat a tudatosítás és az elkötelezettség valamennyi szinten történő összehangolt növelésére;

Részletek: a körforgásos, karbonszegény, klímasemleges, biológiai sokféleséggel rendelkező gazdaság és a társadalmilag igazságos átállás

30. támogatja, hogy a globális körforgásos gazdaságra és a biológiai sokféleségre vonatkozóan nemzetközi szinten dolgozzanak ki egy ambiciózus, időhöz kötött és tudományosan megalapozott keretet a 2020 utáni időszakra, amely összehangolja és integrálja a fenntartható fejlődési célokat;
31. üdvözlí azokat az eredményeket, amelyeket az EU-ban az utóbbi időben sikerült elérni a körforgásos gazdaságra való átállás terén, ideértve a hulladékgazdálkodás javítását is, de megjegyzi, hogy az európai szintű pénzügyi és szabályozási kereteknek még hatékonyabbá kell válniuk ahhoz, hogy a körforgásos gazdaság stratégiáját meg lehessen valósítani; arra kéri ezért az Európai Bizottságot, hogy a körforgásos gazdaságra vonatkozó, általa beharangozott új cselekvési terv keretében álljon elő konkrét javaslatokkal egy ilyen koherens keret hiányzó elemeit illetően, megfelelően figyelembe véve a helyi és regionális önkormányzatok központi szerepét, és a javaslatokban kiemelten foglalkozzon az olyan erőforrás-igényes ágazatokkal, mint az építőipar, valamint a terméktervezés változásaival. Határozottabban ki kellene emelni a körforgásos gazdaságra való átállás társadalmi előnyeit;
32. üdvözlí az EU következő, 2019–2024-es stratégiai menetrendjét⁽⁸⁾, amely a következőket tartalmazza: fenntartható fogyasztás és termelés, éghajlatváltozás elleni küzdelem, a környezet állapotromlásának visszafordítása, egy erőforrás-hatékonyabb körforgásos gazdaság felé való átmenet a környezeti szempontból fenntartható növekedés, a biogazdaság és a fenntartható innováció előmozdítása révén, valamint az energiabiztonsággal és a háztartások és vállalkozások energiaköltségeivel kapcsolatos kérdések kezelése;
33. kéri a környezetvédelmi politika holisztikus, helyi alapú megközelítését. Ehhez többszintű kormányzásra, a városok és a régiók szerepének megerősítésére, hatásvizsgálatra és stratégiai környezeti vizsgálatra, környezetvédelmi jelentéstételre, a környezeti információkhoz való hozzáférésre és a környezeti jog érvényesítésére van szükség;
34. kiemeli a régiók és városok alapvetően fontos szerepét a körforgásos gazdaságra való átállásban. A „körforgásos régiók” integrált és holisztikus megközelítést igényelnek, amint arra az egyszer használatos műanyagokról szóló irányelv tárgyában kidolgozott RB-vélemény is rámutat⁽⁹⁾;
35. hangsúlyozza, hogy a különböző tagállamokban mielőbb hozzá kell igazítani a nemzeti energiaszerkezetet a hosszú távú dekarbonizációs stratégia kívánalmaihoz; ez azt is jelenti majd, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás drasztikus csökkentése érdekében a jelenlegi megállapodás szerinti uniós célszám – 2030-ra 32 % – fölé kell emelni a megújuló energiaforrások arányát, különösen az alapterhelésű energiaellátásban;
36. kéri az állami szektort és az ipari döntéshozókat, hogy gyorsítsák fel az új stratégiai energiatechnológiák, azaz az uniós SET-terv alkalmazását az éghajlatváltozás kezeléséhez oly módon, hogy erősítik a fogyasztók szerepét a tudatosság növelése és az intelligens energiahálózatok használata révén;
37. hangsúlyozza, hogy az éghajlat-politikai átállás jelentős zöld és kék beruházást és innovációt, a finanszírozási források között több szinergiát, a környezetvédelem állami és magánfinanszírozása között pedig szorosabb kapcsolatot tesz szükségessé; üdvözlí e tekintetben a fosszilis tüzelőanyagoktól nagymértékben függő régiók speciális problémáival foglalkozó RB-véleményt⁽¹⁰⁾ is;
38. kéri, hogy a vízre, a talajra, a zajra és a levegőminőségre vonatkozó hatályos környezetvédelmi jogszabályok bármilyen értékelése vagy célravezetőségi vizsgálata annak a fontos igénynek is igyekezzen megfelelni, hogy a fenntartható fejlődési célok vonatkozásában javuljon a szakpolitikák koherenciája, elősegítve, hogy fejlesszék a körforgásos gazdaságot, ösztönözzék a fenntartható termelést és fogyasztást, és foglalkozzanak az olyan új szennyező anyagokkal, amilyenek a mikroműanyagok, a gyógyszerek, a higiéniai termékek, a növényvédők szerek, a fertőtlenítés melléktermékei és az ipari vegyszerek;
39. mély aggodalmát fejezi ki azzal az ökológiai vészhelyzettel kapcsolatban, amellyel a világnak ma szembe kell néznie, ahogy arról a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások legutóbbi globális felmérése is beszámol. Hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség csökkenése számos országban szűkíti a fenntartható fejlődési célok elérésének lehetőségeit, ezért arra buzdítja a városokat és régiókat, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket, amelyek révén a biológiai sokféleség⁽¹¹⁾ beépülhet különböző ágazati szakpolitikákba, többek között a mezőgazdaság, valamint a regionális és városfejlesztés területén. Ennek során a jogszabályi előírások szintjén is egyértelműen utalni kell a biológiai sokféleség védelmével kapcsolatos célok jelentőségére. Kéri az Európai Bizottságot, hogy támogasson szubnacionális szinten kidolgozott és végrehajtott innovatív, természet-alapú megoldásokat és zöld infrastruktúrákat, amelyek segítségével fel lehet venni a küzdelmet a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlatváltozás ellen;
40. ismételten kéri egy európai klímasemlegességi megfigyelőközpont létrehozását⁽¹²⁾, és kiemeli a helyi és regionális önkormányzatok aktív szerepét az éghajlatváltozással foglalkozó megfigyelőközpontok kiépítésében;

⁽⁸⁾ COM(2019) 218 final – Európa 2019 májusában: Felkészülés az egyre bizonytalanabb világban működő Unió egységesebbé, erősebbé és demokratikusabbá tételére.

⁽⁹⁾ COR-2018-03652 (HL C 461., 2018.12.21., 210. o.).

⁽¹⁰⁾ COR-2019-00617. Vélemény: A Párizsi Megállapodás végrehajtása regionális és helyi szinten megvalósított, innovatív és fenntartható energetikai átállás révén, ENVE-VI/040, előadó: Witold Stepien (PL/EPP) (lásd e Hivatalos Lap 72. oldalát).

⁽¹¹⁾ Az ENSZ környezetvédelmi programja – a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform IPBES in the recent Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services

⁽¹²⁾ Ahogy az a COR-2018-05736 „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című véleményben is szerepel, ENVE-VI/037, előadó: Michele Emiliano (IT/PES) (HL C 404., 2019.11.29., 58. o.).

41. kéri az ivóvíz-irányelv átdolgozásának elfogadását annak érdekében, hogy mindenki számára biztosítani tudjuk a vízhez való hozzáférést (amihez meg kell őriznünk a víztestek jó ökológiai állapotát), 1 % alá csökkenthessük az egészségügyi kockázatot, csökkentjük a palackozott víz fogyasztását, pénzt takarítsunk meg, és csökkenjen a műanyag hulladék, csakúgy mint a CO₂-kibocsátás;
42. kéri a víz-keretirányelv hasonló vagy még nagyobb ambíciókkal történő átdolgozását, garantálva ezzel a víztestek megőrzését és helyreállítását, és annak biztosítását, hogy az EU-ban a vízi ökoszisztémák állapota megfelelő legyen;
43. ismét arra szólít fel, hogy javítsák az EU vízgazdálkodásának hatékonyságát azáltal, hogy szélesítik a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló uniós rendelet hatókörét, hogy az ne csak a mezőgazdasági öntözésre terjedjen ki, hanem a városi zöldterületek, például parkok és egyéb közhasználatú területek öntözésére is ⁽¹³⁾;
44. rámutat arra, hogy az RB által is támogatott területi hatásvizsgálatok hasznos eszközök lehetnek annak a potenciális és adott esetben nagyon differenciált hatásnak az értékelésére, amelyet a jogszabályok az EU különböző régióiban végbemenő éghajlati, energetikai és ökológiai átállásra gyakorolnak; Ennek kapcsán az RB bővíthetné együttműködését a Közös Kutatóközpont hatásvizsgálati eszközeivel, hogy tovább erősítse fellépését ezen a téren;
45. úgy véli, hogy az igazságos átállás elve – „senkit sem hagyunk hátra” – az éghajlat-politikai és ökológiai átállás egyik vezérelve, társadalmi, területi és politikai szempontból egyaránt; Ezért tehát az energiaszegénység leküzdését az energiával kapcsolatos szakpolitikák és programok kialakításakor a prioritások egyikének kell tekinteni, és konkrét célokat kell kitűzni az energiaszegénység csökkentésére a 2030-ig, illetve felszámolására a 2050-ig terjedő időszakra ⁽¹⁴⁾;
46. hangsúlyozza, mennyire fontos, hogy a fiatalok is elkötelezzék magukat. A regionális és helyi ifjúsági tanácsokat és ifjúsági mozgalmakat is be kell vonni az éghajlat-politikák és fenntartható fejlődési politikák kidolgozásába és végrehajtásába;
47. hangsúlyozza, hogy az ökológiai átállásnak köszönhetően színvonalas vállalkozások és minőségi munkahelyek jöhetnek létre a körforgásos gazdaságban, a tiszta energia területén, az élelmiszeriparban és a mezőgazdaságban, és kéri az EU-t, hogy a kohéziós politika, az Európai Szociális Alap (ESZA+) és az InvestEU révén növelje az éghajlati célkitűzések koherenciáját, gondoskodva ugyanakkor arról is, hogy a fenntartható fejlődési célok végrehajtása a helyi és regionális sajátosságok figyelembevételével történjen;

Célok, mutatók és adatok

48. ismételten hangsúlyozza, hogy a gazdasági, ökológiai, társadalmi és kulturális fenntarthatósági célok elérése érdekében alapvetően fontosak a közösen – egy, a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend végrehajtását szolgáló átfogó uniós fenntarthatósági stratégiák keretében, illetve a megfelelő tagállami fenntarthatósági stratégiákban – elfogadott konkrét köztes célok és mutatók, valamint az éghajlatváltozással és a települések, városok és régiók fenntartható fejlődési céljaival kapcsolatos adatok valós idejű mérése;
49. hangsúlyozza, hogy a helyi szintű éghajlat-politikai intézkedések megismertetéséhez a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendhez kapcsolódó, helyi és regionális szintű kiemelt mutatószámokra, valamint megbízható szubnacionális éghajlati adatokra van szükség, és fontos az új technológiák, például a mesterséges intelligencia használata is. Ezzel kapcsolatban emlékeztet annak fontosságára, hogy a lehető legjobban kihasználjuk a Polgármesterek Szövetsége adatbázisát, és arra a lehetőségre, hogy a helyi szinten meghatározott hozzájárulások beiktatása révén hidat hozzunk létre a helyi és regionális szintű adatok és a nemzetileg meghatározott hozzájárulások között;
50. rámutat arra, hogy a városoknak és régióknak korábbról vannak tapasztalataik a környezettel, az életminőséggel és a polgárok jólétével kapcsolatos egyedi mutatók kidolgozása terén. Fontos, hogy ezeket a mutatókat a helyi szükségletekhez igazítsák;
51. hangsúlyozza, hogy meg kell határozni, elő kell mozdítani és az EU részéről megfelelően finanszírozni kell olyan tevékenységeket, melyek a tudástranszfert és a közös tudásfejlesztést, az egymástól való tanulást, az ikerintézményi együttműködést és a mentorálást szolgálják;

Jövőbeli intézkedések

52. kötelezettséget vállal, hogy megújítja saját folyamatait és gyakorlatait annak érdekében, hogy jobban támogassa a helyi és regionális önkormányzatokat abban, hogy az EU egészére kiterjedő fenntartható fejlődési stratégia keretében a helyi körülményekhez igazítsák és végrehajtsák a fenntartható fejlődési célokat, reagálva ezzel a polgárok arra irányuló kéréseire, hogy több intézkedés történjen és konkrét eredmények szülessenek az éghajlatváltozás kezelése terén;

⁽¹³⁾ COR-2019-03645. Vélemény a következő tárgyban: Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre a víz újrafelhasználására vonatkozó minimumkövetelményekről, ENVE-VI/034, előadó: Oldřich Vlasák (CZ/ECR) (HL C 86., 2019.3.7., 353. o.).

⁽¹⁴⁾ Ahogy az a COR-2018-05877 „Több szintű kormányzás és ágazatközi együttműködés az energiaszegénység elleni küzdelem érdekében” című véleményben is szerepel, ENVE-VI/038, előadó: Tüütő Kata (HU/PES) (HL C 404., 2019.11.29., 53. o.).

53. szorgalmazza a köz- és magánszféra közötti partnerség és a zöld közbeszerzés gyakoribb alkalmazását, valamint az ökológiai átállással és az éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kísérleti projektek végrehajtásának előmozdítását;
54. aggodalommal veszi tudomásul az EU más országokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodásait, és elvárja, hogy ezek legyenek összhangban a fenntartható fejlődési célokkal, a Párizsi Megállapodással és az EU környezetvédelmi normáival;
55. hangsúlyozza, hogy az áruknak, a szolgáltatásnyújtóknak és a munkák kivitelezőinek megválasztására irányuló vásárlóerejük felhasználásával a helyi és regionális önkormányzatok jelentős mértékben hozzájárulhatnak a fenntartható fogyasztáshoz és fenntartható termeléshez, egy erőforrás-hatékonyabb gazdasághoz, és ezáltal a fenntartható fejlesztési célok megvalósításához;
56. egyetért a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend arra vonatkozó célkitűzésével, hogy fenntartható feltételeket és folyamatokat kell kialakítani oly módon, hogy kíméljük a természeti erőforrásokat és védjük a legsérülékenyebb ökoszisztémákat. Ennek kapcsán emlékeztet arra, hogy a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia szempontjából fontosak a szubnacionális és helyi szintű környezet- és éghajlatvédelmi intézkedések. Fontosnak tartja a decentralizált együttműködést, a több érdekelt felet tömörítő partnerségeket, az egymástól való tanulást és a tapasztalatok megosztását ahhoz, hogy csökkenteni és korrigálni lehessen az egyes területek ökológiai lábnyomát az erőforrás-felhasználás és a CO₂-kibocsátás tekintetében;
57. üdvözli az Európai Parlamentnek a fenntartható fejlődési célok iránti elkötelezettségét és mindenekelőtt az éghajlatváltozással, a biológiai sokféleséggel és a fenntartható fejlődéssel foglalkozó közös munkacsoport nyilatkozatát, és a 2019–2024-es mandátumidőszak során gyümölcsöző együttműködést szeretne látni az illetékes bizottságokkal és a közös munkacsoporttal;
58. kéri, hogy a következő mandátumidőszakban vegyék figyelembe ezeket az ajánlásokat az uniós intézmények jövőbeli munkájában, az RB-vel együttműködésben.

Kelt Brüsszelben, 2019. október 8-án.

a Régiók Európai Bizottsága
elnöke
Karl-Heinz LAMBERTZ